DAILY اراده

۶۸۷

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ.ل

PROPERTY OF ACKU

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

ډګروال اولریس: جرمني باید افغانستان ته نور محاربوي ځواک واستوي

د جرمني د وسلوالوځواکونو د ټولنې د مشر له خوا، د افغانستان په شمال کې د بیارغونې د بریالیتوب لپاره د نور محاربوي ځواک د استولو غوښتنه په داسې حال کې کېږي، چې د راتلونکې اونۍ په پای کې په لندن کې د افغانستان په اړه نړیوال کنفرانس جوړېدونکی دی.

په پام کې ده، چې د لندن په کنفرانس کې، د ناټو په مشرۍ د نړیوالو ځواکونو مقامات افغان ځواکونو ته د امنیتي چارو د مسوولیت سپارلو پر مهال وېش کار وکړي. د امریکا ولسمشر بارک اوباما، چې افغانستان ته ۳مـــخ

لسم کال - دویمه دوره، ۶۸۷ مه ګڼه، پر له پسې ګڼه ۱۷۵۵ د ۱۳۸۸ ل ـ د سلواغه لومړۍ - د پنجشنبې ورځ، د ۱۴۳۱ هـ ق د صفرالمظفر ۵ مه د ۲۰۱۰ د جنورۍ ۲۱ مه

مسوولان وزارت مالیه:

تا سه سال آینده، افغانستان بودجهٔ عادی خویش را توسط عواید داخلی تمویل خواهد کرد

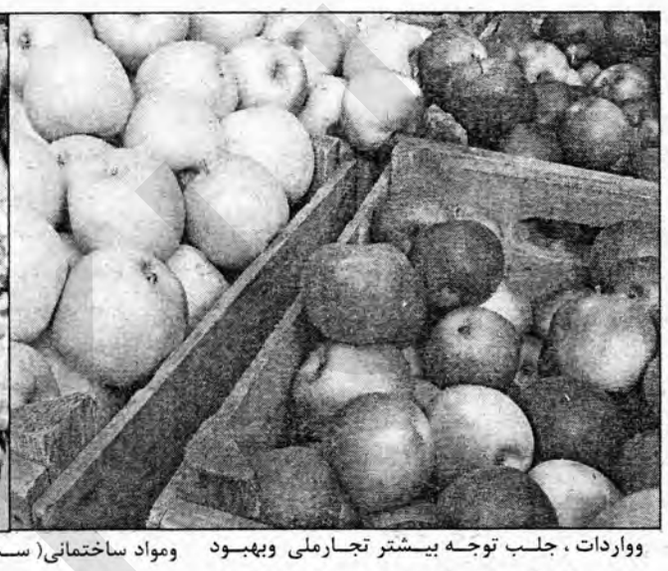

مسوولان وزارت مالیه عواید داخلی ماه قوس سال روان را ۴.۹۶ میلیارد افغانی اعلام کردند، درحالیکه این رقم در سال گذشته در همین ماه ۲.۵۶ میلیارد افغانی بود.

آنها عواید دولت به سطح کشور را در نُه ماه اول سال جاری خورشیدی حدود ۴۴ میلیارد افغانی خوانده؛ میگویند که این رقم ، حدود ۶ در صد بیشتر از تمام عواید سال گذشته است. در حالیکه عواید دولت در سال گذشته ۴۱.۵ میلیارد افغانی بود. همچنان مسوولان بندر تجارتی شیرخان ولایت کندز میگویند که امسال عواید گمرکی این بندر به مقایسهٔ سال گذشته ، بیش از دو برابر افزایش را نشان میدهد. نورآغا صابر رییس گمرگ شیر خان بندر به آژانس خبری پژواک گفت که عواید ۹ماه اول سال جاری به بیش از ۴۹۱ میلیون افغانی میرسد؛ حالانکه عواید مدت مشابه سال قبل،۲۲۰ میلیون افغانی بود. صابر افزود که تمام عواید سال گذشتهٔ شیرخان بندر، اضافه از۳۰۰ میلیون افغانی بود و پیش بینی میشود که عواید کُل امسال به مراتب بیشتر از این باشد. رییس گمرگ ، افزایش صادرات ووارادات ، جلب توجه بیشتر تجارملی وبهبود سیستم گمرگی را از جمله عواملی خواند که باعث افزایش عواید گردیده است . وی میگوید که روزانه بیش از دوصد موتر اموال تجار، ازاین بندر صادر و وارد میشود.

میوه تازه (سیب ، کینو وخربوزه)،محصولات زراعتی (پیاز ، کچالو)، صنایع دستی مانند قالین ومواد ساختمانی(سمنت) از افغانستان به تاجکستان صادر و سیخ گو ل و برخی نوشابه های غیر الکولی به افغانستان وارد میگردند.

محمد طاهر، یکتن از تاجران در کندز میگوید که امسال در هرماه، بیش از ده تن پیاز وکچالو را به تاجکستان صادر میکند. درحالی که سال گذشته در هرماه کمتر از پنج تن صادر مینمود.

این تاجر گفت که امکانات وتجهیزات بندری، از قبیل بررسی سریع و سیستم کمپیوتری اموال نظر به سالهای گذشته بهتر شده و تاجران میتوانند که با سهولت اموال، خود را به آنطرف مرز انتقال بدهند. ص۳

په استنبول کې د افغانستان په اړه سیمه ییزه غونډه جوړېږي

په اسلامي کنفرانس کې ځینو سرچینو الشرق الاوسط ورځپاڼې ته ویلي، چې د ترکیې مشرتابه غاړې اسلامي کنفرانس سره په همغږۍ د افغانستان په اړه د یوې سیمه ییزې ناستې کوربه توب وکړي، دغه ناسته چې اټکل شوی د جنورۍ پر ۲۶ مه نېټه به د ترکیې په استنبول ښار کې جوړه شي، پر افغانستان سربېره به پاکستان، تاجکستان، ازبکستان، ترکمنستان، چین او همدارنګه سعودي عربستان او د متحدو عربي اماراتو استازي د ځارونکو په توګه په دغه ناسته کې ګډون وکړي. سرچینې زیاتوي د ترکیې لومړی وزیر چې دا مهال له سعودي عربستان څخه لیدنه کوي، هوډ لري د یادې شوې ناستې په اړه د اسلامي کنفرانس له مشر اکمل الدین اوغلي سره هم خبرې وکړي، په دې اړه د مخه د ترکیې د بهرنیو چارو وزیر داوود اوغلو هم د اسلامي کانفرانس له مشر سره کتلي وو.

د روهې وېښې د رپوټ له مخې، اټکل کېږي ۳مـــخ

د لومړي ځل لپاره د ناټو او روسیې پوځي مشران د افغانستان په اړه خبرې کوي

د ناټو او روسیې پوځي مشران به راتلونکې اونۍ وروسته له دې چې د ۲۰۰۸ ع کال په اګست کې د دواړو خواوو ترمنځ اړیکي پرې شول، د لومړي ځل لپاره ووینې اود افغانستان په اړه به خبرې وکړي.

له بروکسل څخه د لوېدیزو خبري اژانسونو د راپور له مخې یوه روسي دیپلومات وویل، چې ټاکل شوې ده د روسیې د پوځ لوی درستیزنیکولای مکاروف د جنورۍ پر شپږویشتمه نېټه د ناټولـه پـوځي کمېټـې سـره ووینـي، چـې د نـاټو د ۲۸ غړوهېوادونوله جګپوړو قومندانانوڅخه جوړه ده.

دغه روسي دیپلومات د نوم د نه ځرګندولو په شرط همدارازووېل، چې د سې شنبې د ورځې (جنوري۲۶)غونډه به، چې افغانستان یې د اجنډا په سر کې دی، د ناټواو روسیې شورا اهمیت زیات کړي، چې د دواړو خواوو ترمنځ ۳مـــخ

د ښځو چارو رییسه د خپلې ننګور د وژنې په تور ونیول شوه

د کونړ والي وایي، چې د دې ولایت د ښځو چارو رییسه د خپلې ننګور د وژنې په تور له خپل خاوند او زوی سره نیول شوې ده.

والي سید فضل الله واحیدي د مرغومي پر ۳۰مه، وویل، چې پولیسو ورمه ورځ د ښځو د چارو د رییسې مرحبا کریمي په کور کې د هغې د ننګور مړی موندلی دی.

هغه زیاته کړه، چې د وژل شوې میرمنې جسد یې د ننګرهار روغتون ته د طبي معایناتو په موخه لېږدولی، خو د هغې د وژنې ځرنګوالی معلوم شي.

وحیداي وویل، چې د دې وژنې په تور د ښځو چارو رییسه له خپل خاوند او زوی سره نیول شوې او دا مهال له ۳مـــخ

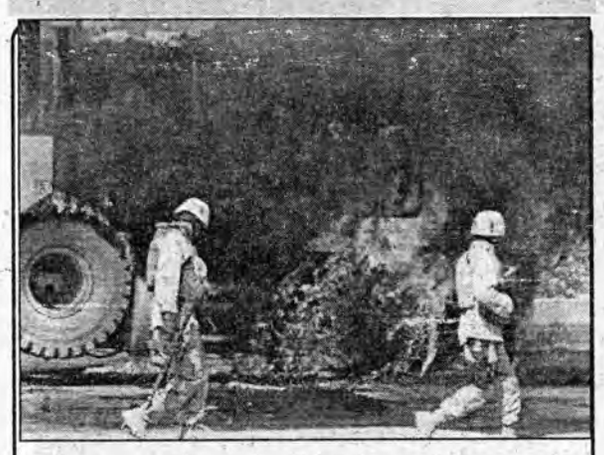

شعور اجتماعی و تروریزم خودخور در افغانستان

۲

اردوی ملی و پولیس ملی، مدافع و پشتیبان شماست.
خانواده تان را محافظت کنید! فعالیت های مشکوک را به بزرگان محل تان راپور دهید.

ملی اردو او ملی پولیس ستاسوساتونکي اوملاتړي دي.
کورنۍ موخوندي کړئ ! د شکمنو کړنو په اړه د خپلې سیمې مشرانوته رپوټ ورکړئ.

د لوی او بښونکي خدای ج په نامه

سرمقاله

تقابل نامریی بین قوهٔ مقننه و مجریه

از مدتی است که مانور قدرت نمایی بین شورای ملی و حکومت در معرض نمایش قرار دارد، هر دو جانب می کوشند، تا با استفاده از محدودهٔ صلاحیت های کاری شان در مقابل یکدیگر زورآزمایی نموده و به اصطلاح معرکه را گرم و تماشاچی را سرگرم نگه دارند. نماینده گان ملت ادعا می نمایند که رییس دولت باید در انتخاب وزرا و تشکیل کابینه با ایشان مشوره نماید و رییس دولت اظهار می دارد که وزرا ی کابینه با درنظرداشت اهلیت، شایسته گی و مشارکت ملی منتخب شده اند.

ولی این دلایل رییس دولت قناعت اعضای شورا را فراهم نکرده و قسمی که دیده شد، در دو مرحله معرفی نامزد وزرا اکثریت شان از شورا رای اعتماد بدست نیاورند. به زعم بعضی از وکلا عوامل ذیل در ضدیت شورا با حکومت می تواند، نقش اساسی داشته باشد: عامل نخست اینکه اعضای شورا فکر می کنند که ۲۴۰ تن نمایندهٔ شورا در گرو چند نفر محدود که در تبانی با رییس جمهور قرار داشته و در تعیین کابینه نقش بسزایی دارند، می باشند.

عامل دوم کم توجهی و بی التفاتی حکومت را در مقابل شورا می دانند که با این حرکت جسورانه خویش وانمود ساختند که قوای مقننه دارای چنان صلاحیتی است که می تواند، جلو خود کامه گی های حکومت را بگیرد.

بعضی ها به این عقیده اند که این اقدام وکلا یک عمل سمبولیک بوده و به خاطر کسب رای اعتماد از موکلان شان در دور بعدی می باشد.

اما به نظر کارشناسان سیاسی پروسهٔ رای دهی به اعضای کابینه، یا نمایانگر مزایای دموکراسی بوده و یا ناشی از روحیهٔ انارشیزم می باشد. زیرا تا جایی که در این دو دور رای دهی به مشاهده رسید، معیارهای اساسی برای انتخاب یک وزیر مدنظر گرفته نشده است، اگر قرارمی بود که اساس شایسته سالاری در رای دهی وزرا ملاک قضاوت قرار داده می شد، باید آنعده از نامزد وزرایی که دارای تحصیلات عالی، تخصص، تجربه، مدیریت خوب و سوابق کاری نیکویی بودند، باید از فلتر شورا عبور نموده و رای اعتماد کسب می کردند.

بنابراین گفته می شود که وکلا در انتخاب وزرا محک و معیار مشخصی نداشتند و مانور قدرت نمایی در عقب پرده شورا در جریان بود.

به هر حال، این مانور ولسی جرگه زنگ خطری است، برای رییس جمهور کشور. آقای کرزی در انتخاب وزرا نه تنها تحت فشار جامعهٔ بین المللی قرار دارد، بلکه تحت فشار پارلمان افغانستان نیز می باشد.

رییس جمهور با طرح برنامه های خویش می خواهد، تا پلان های کاری خویش را بدون در نظرداشت نظریات وکلا مرعی الاجرا قرار دهد. چنانکه هفت تن از وزرای رد شده را به حیث سرپرست در وزارت های مختلف موظف ساخته است که نظر به گفتهٔ یک تن از وکلا این اقدام رییس جمهور یک رویا رویی با شورا بوده و یک اهانت به تصمیم وکلا می باشد.

آگاهان امور به این باور اند، اگر حکومت با مشوره با پارلمان موقف، آیدیا و اجندای خویش را پیش از پیش تعیین می نمود، بمراتب بهتر می بود.

کار شناسان به این عقیده اند، در این برههٔ حساس تاریخی که ملت افغانستان و جامعهٔ جهانی چشم انتظار پیامدها و نتایج خوبی را از هر دو قوه متوقع اند، نباید چنین فرصت مناسب را از دست داد، هر دو طرف باید تعهدات خویش را در قبال مردم افغانستان و جامعهٔ جهانی ایفا نموده و روی مسایل علیای کشور به توافق همه جانبه نایل آمده و راه بیرون رفت از این معضل را با تفاهم، یکرنگی، یکدلی و حسن نیت حل نموده و به این حالت مرموز و جنگ نامریی خاتمه بخشند. تا ملت در سایهٔ توافقات همه جانبه قوه مجریه و مقننه کشور بدون دغدغه حیات بسر برند و دولت افغانستان یک دست اورد خوبی در سطح ملی و بین المللی داشته باشد.

شعور اجتماعی و تروریزم خودخور در افغانستان

ځلا هلالی

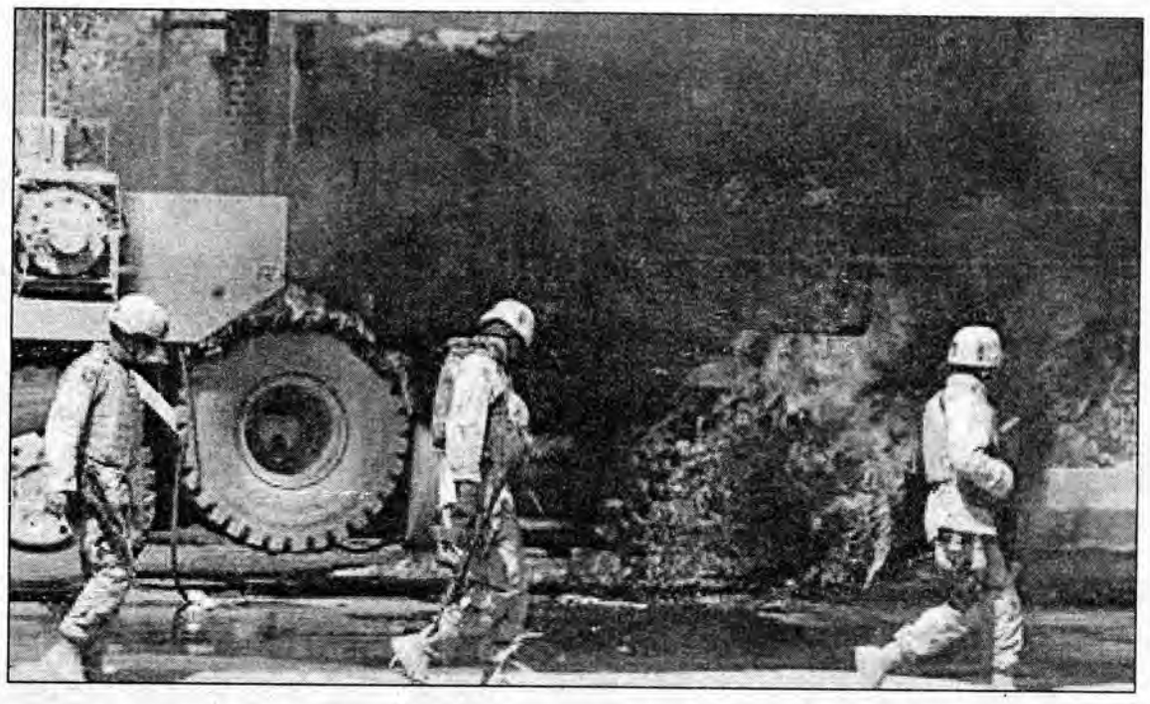

افغانستان کشوری است که در قرن ۲۱ یکم یکی از آزمایش های جدی جهان محسوب می شود، کشوری که بعد از سقوط رژیم طالبان ۲۰۰۱ به مثابهٔ امنیت جهانی ارزش آن همیشه در گفتگوهای سیاسی مطرح بوده است. فراموشی افغانستان چشم پوشی از ارش های جهانی است، که بخصوص کشورهای متمدن جهان خود را به آن مکلف و موظف می دانند.

در این نوشته، تلاش صورت خواهد گرفت، تا ابعاد تروریزم در کشور، عواقب آن به حیات سیاسی، فرهنگی، اجتماعی- امنیتی مردم افغانستان، توجه خواننده مبذول گردد.

تروریزم کنونی در افغانستان بحث محوری این مقاله است؛ زیرا خسارات ناشی از آن، متوجهٔ مردم ملکی حتا برای زنده ماندن مردم یک موضوع داغ و پیچیده است که بالاخره سرنوشت ملت را دگرگون خواهد ساخت. حملات دسته جمعی تروریستی روز دوشنبه در شهر کابل، نمونهٔ بارزی از هدف قرار دادن مردم در این ماجراجویی جانسوز است.

تروریزم در ساده ترین مفهوم خود عبارت از تحریک ترس و وحشت بین مردم از طریق هدف قرار دادن خود مردم، جهت برآورده شدن اهداف سیاسی گروه های اقلیت و یا هم کم نفوذ است. این گروه ها می توانند، یک اقلیت قومی، حزبی و یا هم طرز تفکر سیاسی- دینی باشد که اعمال آن بدون هراس افگنی، و ناامید کردن افراد یک جامعه نسبت به آیندهٔ خود، ناممکن خواهد بود.

تروریزم در افغانستان یک پدیدهٔ وارد شده است. ولی می توان گفت که از آن، به قبیح ترین شکل آن استفاده می شود و اکثراً قربانیان آن را مردم درگیر در جنگ نه، بلکه افراد ملکی تشکیل می دهند. به اساس گزارش سازمان ملل متحد، ارقام ارایه شده از شاهدان عینی و شفاخانه ها در کشور، از سال ۲۰۰۱ الی ۲۰۰۹ مردم ملکی ۸۰ درصد از قربانیان حادثات تروریستی که شامل حملات انتحاری، هجوم دسته جمعی به دفاتر دولتی از جانب مخالفان مسلح، انفجارات روی جاده، ترور، سر بریدن ها، کشتن افراد ملکی به بهانه های این و آن بدون محکمه، فیر راکت به محلات مزدحم است. البته تحریک ترس و وحشتی که از جانب قوای بین المللی بین مردم ملکی افغانستان در قریه و قصبات به نحو خود نیز، تعریفی از تروریزم را افاده کرده می تواند.

نوعیت تروریزم در افغانستان:

تروریزم در افغانستان بنیاد قوی اجتماعی و فرهنگی ندارد. مردم افغانستان مسلمان اند، ولی با سنت های پسندیدهٔ خود که یک نوع سازگاری با ارزش های علیای اسلامی دارند؛ طرز خصیصهٔ مردم افغانستان است که آنها را با افراد مسلح درگیر با حکومت افغانستان، جدا می سازد. افراطیت، و وسیله قرار دادن دین جهت برآورده شدن اهداف سیاسی در افغانستان، یک عمل ناپسندیده محسوب می شود؛ زیرا اسلام ظواهر را نمی پسندد. مردم افغانستان سال هاست که با هم یکجا زنده گی نموده اند، اسلام یکی از فکتورهای وحدت کشوری افغانستان است.

ولی کشورهای همسایهٔ افغانستان از گروه های به نام اسلامی برای برآورده شدن اهداف خود، که آن را می توان نفوذ منطقوی و جلوگیری از هرج و مرج سیاست های داخلی، وحدت سیاسی کشور و غیره عنوان کرد، این گروه ها را تشکیل، سازماندهی، و تجهیز می کنند. جالب است که در این اواخر، تعدادی از سیاستمداران کشور همسایهٔ پاکستان از همچو گروه ها دفاع نموده و آن را سرمایهٔ استراتیژیک خوانده اند.

تروریزم در افغانستان لانه و کاشانه یی از خود ندارد. مردم افغانستان قربانی این پدیده اند، تا اینکه از آن به نفع خود استفاده نموده باشند. تروریزم هیچگاه نمی تواند که شعار آزادی از استعمار را به صدا در آورد، چه بسا آنها آزادی و زنده گی مردم اصلی، فرزندان این کشور را هدف قرار می دهند. تروریزم در افغانستان دشمن سوگند خوردهٔ مردم افغانستان است، این را می توان از روحیه، رفتار و عملکرد گروه های درگیر با نظام دانست. آنها دشمن تعلیم، مکتب، داکتر، انجنیر، سرک، شفاخانه، در مجموع دشمن پیشرفت انسانی مردم افغانستان اند، و هر روز مردم را به شکل سیستماتیک آن مورد خشونت قراد می دهند، آنها در تلاش اند، تا روحیهٔ عالی مردم افغانستان را با اعمال خشونت درهم بشکنند.

حرکت سوم (حرکت مردمی):

یک تعداد از مردم به این باور اند که مردم با برنده گان جنگ و سیاست افغانستان خواهند بود. به این معنا که جامعهٔ جهانی در افغانستان شکست خواهد خورد و طالبان پیروز می شوند و مردم به همین ملحوظ با حکومت افغانستان و جامعهٔ جهانی نیستند و یا هم به آنها باور ندارند و به انتظار طالبان نشسته اند. این یک تصور اشتباه در سیاست و یا هم در فهمیدن شعور اجتماعی- سیاسی مردم افغانستان است. مردم افغانستان از جامعهٔ جهانی و حکومت افغانستان دلسرد اند، ولی با طالبان نیستند و نبودن با طالبان از فیصدی پیروزی آنها می کاهد. مردم در یک حالت بی تفاوتی قرار دارند، ولی توانسته اند که شعور اجتماعی خود را به حدی ارتقا دهند که خوب و بد را برای آیندهٔ فرزندان خود تفکیک کنند؛ زیرا می دانند که این کشور از آنهاست و میلیون ها مردم این کشور نمی توانند که فرار نمایند و پناهنده شوند، و بالاخره باید زنده بمانند و زنده گی نمایند.

مردم در انتظار یک حرکت مردمی صادقانه سومی هستند که از منافع خود به حیث افغان دفاع نمایند و نگذارند که این و آن (حکومت، جامعهٔ جهانی، طالبان و گروه های وابسته به آن، تفنگسالاران، و زورمندان سیاسی، کشورهای همسایه) با منافع مردم دیگر بازی نمایند. این نعمت الهی به یک واقعیت اجتماعی انکار ناپذیر جامعهٔ امروزی افغانستان مشمول بر روحانیون، سیاستمداران پاک، مدرسین، علما، کارمندان حکومت، شاگردان، محصلان و...، تبدیل گردیده است. یک مژده به حیات سیاسی، بلوغ اجتماعی که منجر به وحدت مردم افغانستان خواهد انجامید، و توطیه ها را از نطفه خنثی خواهد نمود، گردیده است.

حرکت سومی به معنای انقلاب نیست و یا اینکه مردم اسلحه بردارند و خلاف حکومت، قوای نظامی جامعهٔ جهانی و یا هم طالبان بر پا خیزند. این بر اساس ضرورت اجتماعی است که احساس حمایت ازخود، حرکتی خودی را به وجود می آورد. به عبارت دیگر، مردم همه را دانسته وزن می کنند و می بینند که موقعیت آنها در کجاست. کوچکترین تلاش در این راستا منجر به بزرگترین تاثیر بر روند حکومتداری، جنگ و حضور نیروهای بین المللی خواهد داشت. ذهنیت عمومی به چنین یک جهشی آماده است. صداقت، قربانی و تعهد احساس نو است که امروز بین افغان ها دیده می شود. نه سال گذشته بر روحیات مردم ما با وجود تاثیرات منفی که داشت، ولی احساس به تغییر از راه انسجام مردم، ارزیابی رهبران سیاسی و یا بازیابی رهبران دلسوز به معنای واقعی رهبران همه و همه را ممکن ساخته است.

بی تفاوتی حکومت، فساد اداری، تلفات ملکی، زورگویی های سیاسی، سوه استفاده از قوم، سمت، و نژاد، ارتباط نزدیک بین مردم، رسانه های آزاد و آزادی بیان و تاثیرات مثبت و منفی یی که پروسهٔ سیاسی در کشور بالای مردم افغانستان داشت، مردم را در برابر ناهنجاری های اجتماعی مقاوم ساخته که به نوعی منتج قضاوت های شخصی و گروهی گردیده است.

بالاخره تروریزم: ص۳

نگاهی به کنفرانس لندن و انتظارات از آن

عزیز حکیمی

کنفرانس لندن در ۲۸ جنوری ۲۰۱۰ هشتمین کنفرانس عمدهٔ بین المللی است که از زمان سقوط طالبان در کشورهای مختلف برگزار می شود. با توجه به اظهارات مقام های ارشد کشورهای غربی، به نظر می آید که مهمترین تفاوت این کنفرانس با دیگر نشست های بین المللی این خواهد بود که جامعهٔ جهانی انتظار دارد که این نشست آغازگر تحول جدیدی در افغانستان، بخصوص از نظر امنیتی و نظامی باشد. گوردون براون، صدراعظم بریتانیا هدف از برگزاری این کنفرانس را "پیشبرد تلاش ها به منظور متعادل ساختن افزایش نیروی نظامی و افزایش ارادهٔ سیاسی" خواند که به اعتقاد او "زمینه را جهت تعیین یک جدول زمانی واضح برای سال ۲۰۱۰ و پس از آن" فراهم می سازد. براون در سخنان خود در اواخر نومبر ۲۰۰۹ تصریح کرد که او می خواهد، کنفرانس لندن شرایط لازم را برای سپردن مسوولیت امنیتی "ولسوالی ها یکی از پس از دیگری" به نیروهای افغان مهیا سازد. صدراعظم بریتانیا افزود: " محک ما این خواهد بود که در ظرف سه ماه دولت افغانستان باید قادر به معرفی سربازان بیشتر به هلمند جهت آموزش (توسط نیروهای بریتانیایی) باشد و در ظرف شش ماه باید برنامهٔ روشنی در مورد آموزش پولیس داشته باشیم. " گوردون براون تصریح کرد که چنین برنامه یی باید شامل مقابله با فساد باشد، تا به این ترتیب، نیروی پولیس افغانستان به گفتهٔ او، "برای مردم و نه بر ضد مردم" کار کند. نقش بزرگتر افغان ها در سرنوشت شان: از دیگر نکاتی که براون در سخنان خود به آن اشاره کرد، برنامهٔ افزایش ۵۰ هزار نفری در قوای مسلح افغانستان است که باید در طول سال ۲۰۱۰ عملی شود. با این حال، صدراعظم بریتانیا در پاسخ به این سوال که آیا آغاز روند واگذاری مسوولیت امنیتی به نیروهای افغان به معنای آماده گی برای خروج نیروهای خارجی است گفت، تا زمانی که افغان ها توانایی برعهده گرفتن مسوولیت امنیتی شان را نداشته باشند، این امر به معنای خروج نیست.آنرس فو راسموسن، منشی عمومی ناتو نیز اخیرا با اشاره با اینکه تا توانمند شدن نیروهای افغان، سربازان بین المللی در این کشور باقی خواهند ماند، تاکید کرد که ماموریت نظامی نیروهای بین المللی در افغانستان، در سال آینده، وارد مرحلهٔ جدیدی خواهد شد و افزود که نیروهای بیشتر افغان در سال آینده آموزش خواهند دید، تا به تدریج و هر زمانی که آنها آماده باشند، مسوولیت امنیت را عهده دار شوند.

با این حال، منشی عمومی ناتو، ظاهرا در واکنش ضمنی یی به گفته های بروان تاکید کرد که: "این انتقال (مسوولیت امنیت به نیروهای افغان) طبق شرایط خواهد بود، نه براساس جدول زمانی."

بان کی مون، سرمنشی سازمان ملل متحد که از جمله شرکت کننده گان در کنفرانس لندن خواهد بود نیز، برگزاری این همایش را "به موقع" خوانده و گفته است که این کنفرانس "چارچوبی را فراهم خواهد کرد که افغان ها بتوانند، نقش بزرگتری در شکل دادن به سرنوشت خود داشته باشند."

انتظارات بالا:

اظهارات براون که کشورش میزبان کنفرانس لندن در مورد افغانستان خواهد بود نشان می دهد که شکیبایی کشورهای غربی در مقابل وضعیت افغانستان محدود شده است. صدراعظم بریتانیا تاکید کرد که جامعهٔ بین المللی انتظار دارد که حامد کرزی "پا پیش بگذارد و مسوولیت های خود را بر عهده گیرد" و افزود که "او باید بپذیرد که جامعهٔ بین المللی محک هایی را تعیین خواهد کرد که بر اساس آن، در مورد عملکرد او (حامد کرزی) قضاوت خواهد شد."

اگرچه این تبادل انتقادهای تند میان رهبران افغان و کشورهای عمده دخیل در افغانستان سابقه دارد، اما به نظر می رسد که هم حکومت این کشور و هم رهبران غربی به این نتیجه رسیده اند که باید راه حلی اساسی برای معضل پیچیدهٔ افغانستان پیدا کرد.

اما اولین دشواری عمده یی که به نظر می رسد، میان رهبران غربی و دولت افغانستان وجود داشته باشد، نگاه متفاوت آنها به وضعیت در افغانستان است.

این مسأله تا حدی قابل توجیه است. رهبران غربی در مورد افغانستان در تعاملی حساس با مردم خود قرار دارند. آنها ناچار اند، مصرف کردن میلیون ها دالر از پول مالیات دهنده گان خود در افغانستان را برای آنها توجیه کنند و تاکنون این توجیه حول محور امنیت جهانی و مبارزه با تروریزم می چرخد. بنابراین، ادامهٔ شورش ها در افغانستان و حتا گسترش آن به دیگر کشورها، از پاکستان گرفته، تا سومالیا و یمن رهبران غربی را در توجیه چگونگی عملکرد شان در افغانستان و مصارف هنگفت نظامی شان در تنگنای دشواری قرار داده است.

این طور به نظر می رسد که حداقل بخشی از انتقادات تند مقام های غربی در این اواخر از حامد کرزی و حکومتش به این دلیل است که مقام های غربی چندان بی میل نیستند که او و حکومتش را یکی از عوامل ناموفق بودن تلاش های غرب برای بهبود

ص۳

نگاهی به کنفرانس لندن...

وضعیت در افغانستان و مهار تروریزم جلوه دهند.
از سوی دیگر، دولت افغانستان نیز، با دشواری های متعدد داخلی رو به رو است. از فساد حاکم بر دستگاه های دولتی گرفته، تا قاچاق مواد مخدر و رقابت های سیاسی داخلی. حامد کرزی نیز باید بتواند، برای افغان ها حضور نیروهای خارجی در این کشور و چگونگی مصرف کمک های آنها را توضیح دهد و در عین حال، عدم موثریت ادارات دولتی باعث می شود که مردم اعتماد خود را نسبت به توانمندی حکومت کرزی از دست بدهند.
در نتیجه، حامد کرزی و مقام های حکومت او نیز بارها به انتقاد از نحوهٔ عملکرد جامعهٔ بین المللی در افغانستان پرداخته اند و کشورهای غربی را در ناکامی ها در افغانستان مقصر قلمداد کرده اند.
پیروزی های کوچک، شکست بزرگ:
در این میان و در آستانهٔ برگزاری کنفرانس لندن مرکز مطالعات استراتیژیک و بین المللی که یک نهاد مستقل پژوهشی امریکایی است، در گزارشی تحلیلی ارزیابی ناخوشایندی را از جنگ درافغانستان ارایه داده و می گوید، نیروهای ایتلاف در افغانستان ممکن است، در بیشتر درگیری ها با شورشیان پیروز شده باشند، اما با آن هم کنترول بیشتر بخش های افغانستان را از دست داده اند.
این گزارش که اخیرا (هفته گذشته) منتشر شده نتیجه گیری کرده که "ایالات متحده در تمرکز بر روی نیازها و تامین امنیت مردم افغانستان ناکام مانده است." و افزوده که ناکامی دیگر امریکا در زمینهٔ اختصاص منابع کافی و رهبری موثر برای جنگ بوده است.
آنتونی کوردسمن، از مرکز مطالعات استراتیژیک و بین المللی، تهیه کنندهٔ این گزارش، که عمدتا بر معلومات ارایه شده از سوی پنتاگون وزارت دفاع امریکا و پیمان اتلانتیک شمالی، ناتو، استوار است، می افزاید، کمک های خارجی حتا قادر به تامین نیازهای ابتدایی افغان ها نیز نبوده اند.
چهاردهه جنگ:
ممکن است، در وهلهٔ اول این نکته کمتر قابل توجه باشد که فقط کمی بیش از یک سال دیگر مدت حضور نیروهای بین المللی در افغانستان به ده سال می رسد که با مدت زمان اشغال این کشور توسط شوروی سابق مساوی خواهد شد و جنگی که در افغانستان با ورود این نیروها در سال ۱۹۷۹ آغاز شد، کم کم چهارمین دههٔ خود را پشت سر می گذارد. ماهیت جنگ در افغانستان، در پی حملات یازدهم سپتمبر به شدت تغییر کرده و این کشور را به جبههٔ جهانی مبارزه با تروریزمی تبدیل کرده که طولانی تر شدن جنگ در آن می تواند، امنیت جهانی را به مخاطره بیندازد.
اما عملا پیروزی در این جنگ هم به گفتهٔ کارشناسان نظامی به ساده گی امکان پذیر نیست. چراکه اولین دشواری کشورهای غربی این خواهد بود که بر روی تعریف معینی از "پیروزی" در افغانستان توافق کنند. سپس در کنار قوت نظامی، عملکرد حساب شده و برنامه ریزی دقیقی از سوی جامعهٔ جهانی و دولت افغانستان لازم است، تا مشکلات بر سر راه "پیروزی" را شناسایی و به حل آن بپردازند.

شعور اجتماعی و تروریزم...

تروریزم در افغانستان پیروز نخواهد شد. این حکومت افغانستان و یا هم قوای مسلح جامعهٔ جهانی نخواهد بود که تروریزم را شکست دهند، تروریزم به موریانهٔ خود خور مبدل گردیده است. نفرت مردم از این پدیده آن را درهم خواهد شکست. مردم افغانستان به این نتیجه رسیده اند که خود شان تصمیم گیرنده باید باشند و به دیگران اجازه ندهند که با سیاست های بزدلانه خود سرنوشت طفل شیر خور آنها را قربانی قدرت خود کنند.
مردم طرفدار نظام سیاسی افغانستان هستند، ولی تغییرات بنیادین را در شیوهٔ حکومتداری می خواهند ببینند. مردم از تفنگسالاران و یا هم به تعبیر دیگر بالون های پندیده و میان تهی بیزار اند. آنها نمی خواهند دوباره ببینند که طالبان با دستیاران پاکستانی خود مردم غریب کشور را شلاق بزنند، و یا هم اینکه بنام تکنوکرات و یا هم دموکرات هستی کشور را، یک تعداد غرب زده ها به تاراج ببرند.

قابل یادآوری است که حکومت افغانستان باید از شر و بلای تفنگسالاران بنام مجاهد، و از تکنوکراتان که تنها با نکتایی دموکرات و یا تکنوکرات می شوند، آزاد نموده و به مردم زجر دیدهٔ خود مراجعه نماید چه بسا ذهنیت مردم آمادهٔ همچو همکاری است، زیرا برای بقای خود و بقای اولاد خود، همکاری خواهند کرد.
در برنامهٔ صلح با طالبان باید دقت به خرج داده شود. اگر حکومت از مردم دلجویی نماید و واقعاً خدماتی را که مردم زجردیدهٔ افغانستان شایسته آن اند، مهیا نماید، هیچ قوتی نخواهد توانست که نظم عامه را برهم زند و ماهی بگیرد. من یکبار دیگر یاد آور می شوم که در جنگ افغانستان برنده مردم هستند، و افغان ها این کشور را با خود خواهند داشت و این کشور نان آور آنها خواهد بود.

ناکامی‌های معلوماتی امریکا...

آن روبرو هستند، نشان می‌دهد؛ ناتوانی در گردآوری و تبادل معلوماتی که بتواند به آن اعتماد کنند. "گیلز مریت" مدیر اندیشکدهٔ امنیت و امور دفاعی در بروکسل، در این زمینه گفت "آشکارا فقدان ارتباط و مسیر ارتباطی در کانون این مشکلات قرار دارد. مکانیزم‌ها برای ارسال معلومات به اندازهٔ کافی خوب نیست و لازم است، این مکانیزم‌ها کنار گذاشته شود. آژانس‌های استخباراتی باید با یکدیگر تبادل معلومات داشته باشند و براساس آن عمل کنند. آشکار است که این معلومات از یک آژانس به آژانس دیگر تبادل می‌شود، اما در واقع تجزیه و تحلیل نمی‌شود".
"ریچارد بتس" یک کارشناس امور ضد تروریستی در شورای روابط خارجی در واشنگتن نیز معتقد است " در حالیکه اشتباهاتی رخ داده، گام‌هایی که دنبال می‌شود، منجر به ایجاد یک امریکای امن‌تر خواهد شد. ناکامی اخیر در عدم شناسایی ویزای عمر فاروق عبدالمطلب نشان دهندهٔ ناکامی در سیستم امنیتی است".
* عوامل استخباراتی در افغانستان با کمبود معلومات روبرو هستند:
آژانس‌های استخباراتی امریکا در خارج از این کشور نه تنها از ناکارآمدی رنج می‌برند، بلکه با نداشتن معلومات مناسب نیز روبرو هستند. مقامات استخباراتی در افغانستان این موضوع را تایید کرده‌اند که عوامل امریکایی به شدت به دنبال معلومات دقیق هستند. اکثر آنها می‌گویند که احساس می‌کنند، شغل آنها بیشتر شبیه پیشگوها شده است. عوامل استخباراتی امریکا در منطقه از معلومات کافی در امور مردم کشورها برخوردار نیستند و اکثرا براساس شناسایی امور الکترونیکی عمل می‌کنند. جنرال مایکل فلین، یک مقام ارشد امنیتی امریکایی - ناتو در افغانستان نیز خواستار اعمال تغییرات بنیادین ساختاری برای کمک به نحوهٔ جمع آوری معلومات شد.
* اوباما در مسیر اعمال اصلاحات در امور استخباراتی:
پس از حوادث اخیر و بروز نگرانی‌های مختلف در مورد امنیت امریکا، اوباما ابتکار عمل‌هایی را در دستور کار قرار داد و از اهدافش برای اعمال یک سری اصلاحات، می‌توان به تغییر لیست افراد مورد نظر و مظنونانی که برای امنیت امریکا تهدید محسوب می‌شوند، اشاره کرد. اوباما اخیرا گفت "خواستار توصیه‌های ویژه‌یی برای اصلاح امور استخباراتی هستم. می‌خواهم که این اصلاحات فوری اجرا شود، تا پس از این اصلاحات، اتفاقات این چنینی رخ ندهد". بتس نیز گفت "این موضوع از نظر سیاسی لازم و ضروری است که رییس جمهور اقدامات چشمگیری برای ترمیم ناکامی‌ها و ضعف‌های استخباراتی انجام بدهد. آنچه در حال حاضر لازم است، بازنگری کامل در امور امنیتی است. لازم است بخش امنیت میدان های هوایی، معلوماتی را جمع آوری و ذخیره کرده و در اختیار کارشناسان امور امنیتی برای نظارت قرار بدهند.

د سځو چارو رییسه د خپلې...

پولیسو سره تر پلټنې لاندې دي.
د یارګل کلي د قومي شورا مشر جماعتي کاکا وویل، چې د سځو چارو رییسې یو کال مخکې خپل زوی ته واده کړی و. هغه زیاته کړه، چې د تېر یوه کال راهیسې، وژل شوي مېرمن د سځو چارو د رییسې د کورنۍ له خوا وهل کېده او ناوړه سلوک پې ورسره کاوه. نوموړی وایي، چې څو واړې دغې کورنۍ خپل ننګور ته د وژنې ګواښونه هم کړي وو.
جماعتي کاکا، وژل شوې مېرمن پاک لمنې او بېګناه وبلله او له حکومت څخه یې وغوښتل، چې قاتلینو ته یې سخته سزا ورکړي.

په استنبول کې د افغانستان...

چې په دغه غونډه کې به افغان ولسمشر حامد کرزی او د اسلامي کنفرانس مشر اکمل الدین اوغلو او د ترکیې ولسمشر عبدالله ګل هم ګډون وکړي. دغه ناسته په داسې حال کې ترسره کېږي، چې تېره اونۍ د افغانستان، ایران او پاکستان د بهرنیو چارو وزیرانو هم په اسلام اباد کې د افغان شخړې د حل په اړه سره غونډه کړې وه.

ډګروال اولریبس: جرمني باید...

د دېرش زره اضافي سرتېرو د استولو ژمنه کړې، پر نورو متحدانو هم غږ کړی، چې ورته اقدام وکړي، خو د جرمني حکومت تر دې دمه پر خپل موجود څلور نیم زره کسیز ځواک سره په افغانستان ته د نورو سرتېرو د استولو له ژمنې څخه ډډه کړې ده.
په کندوز کې چې جرمني ځواکونه د ناټو په مشرۍ د ایساف ځواکونو مشري کوي، په وروستیو څو میاشتو کې د طالبانو په بریدونو کې ناڅاپي زیاتوالی راغلی.
د جرمني د وسلوالو ځواکونو د ټولنې مشر ډګروال اولریبس کېږي په برلین کې خبریالانو ته وویل، موږ باید په افغانستان کې د خپلو موجودو ظرفیتونو پر څرنګوالي غور وکړو، ځکه په کندوز کې اوس مهال ډېره ګرانه ده، چې د ملکي بیارغونې چارې عملي شي او په همدې دلیل دې سیمې ته باید محارب ځواک واستول شي.
د یکشنبې په ورځ د راپورونو له مخې، جرمني ځواکونو په کندوز کې یو ملکي کس په یوه موټر کې هغه مهال پر ډزو وواژه، چې دوې فکر وکړ له خپل موټر سره پر دوی د برید مقصد لري. د ازادي راډیو د رپوټ له مخې، د افغانستان پوځي ماموریت په جرمني کې، په تېره د جرمني قواوو د یوه قوماندان په غوښتنه د کندوز ولایت په چاردرې ولسوالۍ کې د لسګونو ملکي وګړو له وژل کېدو وروسته، ډېر پلویان نه لري.
د جرمني د وسلوالو ځواکونو د ټولنې مشر په خپلو څرګندونو کې ټینګار وکړ، چې د افغانستان جګړه یوازې په پوځي لارو نه ګټل کېږي.
ده وویل، یوازې پوځي عملیات نه، بلکې ملکي اقدامات دي چې تاکونکي دي. د ده په وینا په دې برخه کې جرمني ځواکونو د تل په شان کم اقدامات کړي دي.

ډګروال اولریبس کېږي دا یادونه هم کړه، چې په کندوز کې د جرمني ځواکونو له خوا د ولایتي بیارغونې چارې ډېرې ورو پرمخ ځي.

د لومړي ځل لپاره د ناټو او...

د اړیکوترټولو لوړه مرجع ګڼل کېږي. د دواړو خواوو ترمنځ اړیکي وروسته له هغه ساړه شول، چې د ۲۰۰۸ ع کال په اګست کې روسیې ګورجستان ته پوځیان ولېږل. د تانډ د رپوټ له مخې، د ناټو د پوځي کمېټې ویاند ډګروال ماسیمو پانیزي، د روسیې او ناټو ترمنځ د غونډې خبره تاییدې کړه او ویې ویل، چې دا به د ګورجستان له شخړې راوروسته د دواړو خواوو ترمنځ په دومره لوړه کچه لومړنۍ غونډه وي.
ده همدارازې وویل، چې د بروکسل په دې غونډه کې به په افغانستان کې د ناټو په مشرۍ په روانو هلوځلو کې د روسیې احتمالي ونډه، دغه راز له ترهګرۍ سره په مبارزه کې د روسیې برخه د بحث اصلي او مهم موضوعات وي.
ده وویل د لندن د کنفرانس په درشل کې به د بروکسل د غونډې د اجنډا یوه تر ټولو مهمه موضوع افغانستان وي.

تا سه سال آینده، افغانستان ...

شیرخان بندر در ولسوالی امام صاحب ولایت کندز واقع بوده و اموال از طریق پُلی که بر فراز دریای آمو اعمار شده، انتقال داده میشوند .
این پُل که حدود ۶۷۲ متر طول و ۱۱ متر عرض دارد، به مصرف ۳۸ میلیون دالر کمک امریکا و ناروی، توسط حامد کرزی و امام علی رحمانوف رؤسای جمهور افغانستان و تاجکستان، در تابستان سال ۱۳۸۶ افتتاح شد.
این پُل به حیث وسیلهٔ مهم ارتباطی ،بین جمهوریت های آسیای مرکزی و جنوب آسیا و باعث رونق تجارت خوانده شده است.
افغانستان دارای بنادر تجارتی دیگر مانند اسلام قلعه و تورغندی ولایت هرات که با ایران ، ترکمنستان وسپین بولدک کندهار و تورخم ننگرهار که با پاکستان سرحد دارد، نیز میباشد.

هند غواړي له افغانستان سره خپلې مرستې زیاتې کړي

د هند له صدراعظم من موهن سنګ او د بهرنیو چارو له وزیر اس ام کرېشنا سره د امریکا د دفاع وزیر تر کتنې وروسته د امریکا دفاع وزارت یوه جګپوړي مقام خبریالانو ته وویل، هند هیله څرګنده کړه، چې له افغانستان سره په مرسته کې زیاتوالی راولي.
دې مقام چې د خپل نوم د نه ښودلو په شرط خبرې کولې زیاته کړه، هند به خپلې مرستې په نویو برخو کې زیاتې نه کړي، بلکې په هغه صورت کې به له افغانستان سره مرستې وکړي، چې ایساف او امریکا یې ګټورې وګڼي.
چارواکي وایي، چې په دې کتنه کې د دواړو اړخونو همدارازې د تندلارو وسلوالو ډلو پر فعالیتونو هم اندېښنه وښوده. دفاع وزیر رابرت ګېټس تېره اونۍ د امریکا د سنا په یوه استماعیه غونډه کې وویل، دی باور لري چې القاعده شبکه غواړي وسلوالو ته پر هند د حملې لپاره لازم معلومات برابر کړي، څو د پاکستان او هند ترمنځ اوسنۍ لانجه پراخه او پاکستان نورهم بې ثباته کړي. دې پوښتنې ته، چې هند له تندلارو وسلوالو سره په مبارزه کې د مرستې لپاره له امریا څخه څه غواړي امریکایي مقام وویل، چې خپلو اوسنیو اقداماتو ته دې دوام ورکړي.
د دې مقام په وینا د امریکا دفاع وزیر له هندي چارواکو سره په کتنه کې په ډاګه کړه، چې امریکا به د ۲۰۱۱ کال له تاکلي ضرب الاجل سره سره له دې سیمې څخه ونه وځي. دې مقام وویل، کله چې په افغانستان او پاکستان کې له پوځي لارو د وسلوالو پرضد د مبارزې اهداف ترلاسه شي، امریکا به په همغه مقایسه په اقتصادي او سیاسي برخو کې خپلې مرستې زیاتې کړي.
هند له افغانستان سره لوی مرستندوی هېواد دی، خو پاکستان د دې هېواد مرستو ته د شک په سترګه ګوري.
د امریکا دفاع وزیر په دې کتنه کې له هند سره په پوځي برخه کې د راکړې ورکړې د پراختیا پر اهمیت هم ټینګار وکړ. هند چې د پوځي لګښتونو په برخه کې د نړۍ لسم ستر هېواد دی، په پام کې لري، چې د خپل پوځ پر عصري کولو په راتلونکو پنځو کلونو کې ۵۰ میلیارده ډالرو ولګوي.
د ازادي راډیو د رپوټ له مخې، د بوېنګ الوتکو د جوړولو امریکایي کمپنۍ تېره میاشت وویل، چې د هند هوایي ځواک غواړي ۱۷ -C لس الوتکې وپېري. د هند د دفاع وزارت چارواکي وایي، چې د دې معاملې بېه تر دوه میلیارده ډالرو اوچته ده.

یوې پېغلې ځان وواژه

پژواک - د بغلان ولایت سیمه ییز چارواکي وایي، چې له یوه پاخه سړي سره د اجباري کوژدنې له امله یوې پېغلې نجلۍ خپل ځان وواژه
د بغلان د تالې او برفک ولسوال کریم شینواری وایي، چې د دغې ولسوالۍ د دهنه بالا کلي اوسېدونکې ۱۹کلنې زرمینې تېر مازیګر د زهرو په خوړلو سره خپل ژوند ته د پای ټکی کېښود.
ولسوال وویل، چې مور اوپلار یې، زرمینه د هغې له خوښې پرته یوه ۴۵ کلن سړي ته ورکړې وه.
د هغه په وینا، زرمینې سواد نه درلود او د کور نجلۍ وه.
د زرمینې ګاونډي ۲۸کلن سلطان محمد وایي: «یو ناڅاپه مو د ګاونډیانو له کور څخه چیغې او ژړاګانې پورته شوې، چې ورغلو، ګورو چې د زرمینې رنګ تور اوښتی او مړه ده.»
هغه زیاته کړه، د زرمینې پلار مخکې هټیوال و، خو له څه مودې راهیسې یې کار نه کاوه او له اقتصادي ستونزو سره مخ و. د سطان محمد په وینا، د زرمینې پلار د خپل لور په کوژدنه کې ۲۵۰ زره افغانی ولور اخیستی و، چې د زرمینې د ځان وژنې یو لامل همدغه اجباري کوژدنه کېدای شي.

وسلوالو د غزني د ولایتي شورا یو کاندید وواژه

پـژواک - د غزنـي د ولایتـي شـورا تېـرو تولټاکنو ته یو کاندید د وسلوالو طالبانو په یوه برید کې ووژل شو.
دغه پېښه د مرغومي پر ۳۰مه، له غرمې مخکې د مقر ولسوالۍ د خانه دارو په کلي کې رامنځته شوه.
د مقر ولسوال صاحب خان وویل، چې د ولایتي شورا کاندید محمد نبي شرافت چې د قرآن کریم حافظ هم و، له خپل ورور محمد رسول او دوو ورېرونو سره په سراچه موټر کې روان و، چې په یاده شوې سیمه کې د طالبانو له کمین سره مخ شول.
هغه زیاته کړه، چې په رامنځته شوې نښته کې د ولایتي شورا کاندید محمد نبي شرافت ووژل شو، د هغه ورور محمد رسول، چې د ولسوالۍ د امنیه قوماندانۍ عملیاتي قوماندان و، له خپلو دوو زامنو سره ټپیان شوي دي. د ولسوال په وینا، سیمې ته د مرستې لپاره تازه پولیس واستول شول او په ځوابي برید کې دوه وسلوال طالبان ووژل شول، چې مړي او وسلې یې هم سیمه کې پاتې شوې دي. وسلوالو طالبانو تراوسه په دې اړه څه نه دي ویلي

توصیه کریستین ساینس مانیتور به اوباما:

در افغانستان از آلبانیا درس بگیر

منبع: کریستین ساینس مانیتور

اگر رییس جمهوری ایالات متحده بارک اوبامای جوان از اشتباهات آلمان در آلبانیا در سال ۱۹۴۳ درس بگیرد و البته افغان ها را با توجه به فرهنگ و مذهب شان به قضاوت بنشیند، ایالات متحده می تواند این جنگ را به نفع خود به پایان برده و در نهایت با آبروداری از این کشور خارج شود.

۷۰ سال پیش بود که آلبانیا کشوری کوهستانی در منطقهٔ بالکان، هنوز در دست سلحشورانی بود که به شکل قبیله یی زنده گی می کردند.

در جریان جنگ جهانی دوم آلمان این کشور را به اشغال خود درآورد. با توجه به اهمیت استراتیژیک منطقهٔ بالکان، متحدانی که رهبری آنها را بریتانیا بر عهده داشت، عملیات های پوششی را در این منطقه به راه انداختند، تا به واسطهٔ آن شکل و شمایل شهروند نشینی به بالکان ببخشند. متحدان اما در یک نقطه دچار اشتباهی مرگبار شدند؛ آنها ساختار نظامی گری مردان قبیل های در این منطقه را فراموش کردند.

اکنون بارک اوباما هم باید به ساختار سلحشوری و نظامی گری که در مردان افغان ریشه کرده دقت کند و تنها در این صورت است که امریکا می تواند، با افتخار افغانستان را ترک کند.

در قبایل آلبانیا فرهنگ سنتی حرف اول را می زند. وفاداری به خانه و قبیله تنها چیزی است که برای همه اهمیت دارد. در ۱۹۴۳ اما آلبانیا کشوری بود، در نهایت سی سال قدمت و مردان قبایل چندان به این سرزمین حس وفاداری نداشتند. آنها دولتمردان را هم مفسد اقتصادی می دانستند. همزمان در همین منطقهٔ کوهستانی قبایلی بودند، با ساکنانی که به چشم دوست به هم می کردند و قبایلی هم که دشمن قسم خوردهٔ هم بودند. همین تفاوت دیدگاه بود که در نهایت البانیا را تبدیل به سرزمین ایتلاف ها متفاوت و جنگ های قومی و قبیله یی کرد.

درخصوص افغانستان هم دقیقا همین نسخه قابل ارجاع است. یک افسر نیروهای متحدان در آن زمان در خصوص ساکنان آلبانیا گفت: صحبت کردن با یک آلبانیایی تبار و توضیح دیدگاه یک انگلیسی برای او دقیقا هدر دادن زمان است. تنها شیوه این است که او را تشویق کنید که دقیقا همان سبک و سیاقی که شما فکر می کنید، با طرز فکر من هم همخوانی دارد.

در نهایت بریتانیایی ها نتوانستند، توجه آلبانی تبارها را جلب کنند. هزینهٔ هنگفتی هم بالای این ناتوانی پرداخت شد، حداقل چهارده عملیات مشترک متحدان شکست خورد و البته تلفات طرف آلبانیایی هم غیرقابل شمارش بود. در ۱۹۴۵ در نهایت آلمانی ها از آلبانیا بار سفر بستند و این کشور را به دست دیکتاتوری سپردند.

در افغانستان اما نیازی به تکرار این پایان تلخ نیست. آنچه در خصوص مردان قبایل آلبانیا در ۱۹۴۳ گفته می شد، اکنون در مورد مبارزان افغان در ۲۰۱۰ هم عینیت دارد. افغان ها هم ابتدا برای هر حرکتی منافع شخصی، قومی و قبیله یی را مدنظر قرار می دهند. وفاداری آنها هم به دولت یا ایدیولوژی خاصی نیست. به نظر می رسد که دولت بارک اوباما و قوماندانان ارتش او هم این موضوع را درک کرده اند. البته درس هایی که ما از شکست ها در آلبانیا گرفتیم، بسیار ریشه یی است.

درس نخستی که گرفتیم این است که در آلبانیا، ساکنان سنتی به سیستمی از قوانین محلی پایبند بودند که در حقیقت نوعی از تعصب و غیرت به خانه و خانواده بود. در افغانستان هم مقوله یی به نام "ننگ" وجود دارد که افغان ها حاضر اند سر خود را بدهند، اما با این واژه مواجه نشوند. در آلبانیا انگلیسی ها به سختی می توانستند، به یک مرد سنتی بفهمانند که می توان در زنده گی گاه خیانت هم کرد، اما خودکشی نکرد. به عنوان نمونه یک آلبانی تبار حاضر نبود، دوست یا برادر خود را که برای آلمانی ها کار می کند، قربانی دهد. نه پول و نه مقام هیچ کدام نمی توانست، مردی از تبار آلبانی ها را به این حرکت وادار کند.

در افغانستان هم سربازان امریکایی باید این حس تعصب در افغان ها را درک کنند. افغان ها در هر حرکتی نوعی از به خطر افتادن آبرو و ناموس خود را می بینند. بدون تعصب و غیرت هم افغان ها درست مانند آلبانی ها خود را موجوداتی بی ارزش می دانند. در افغانستان تنها راه این است که ایالت متحده هم بر تعداد نیروهای خود بیفزاید و هم البته آنها را با نیروهای افغان همراه سازد. تنها در چنین شرایطی است که افغان ها احساس می کنند، هم ناموس خود را حفظ کرده اند و هم وطن را.

درس دوم این است که در افغانستان هم درست مانند آلبانیا، مردم مهمان را مانند چشم خود دوست دارند. مهمان آنها حتا اگر یک نازی هم باشد، افغان ها و آلبانیایی ها خود را موظف به حمایت از او می دانند.

بارک اوباما ماه گذشته در سخنرانی خود به خوبی به بحث بازسازی افغانستان اشاره کرد. اگر واشنگتن امیدی به موفقیت در افغانستان دارد، باید میان قبایل دوستی و اخوت ایجاد کند. امریکا باید اعتماد کسانی را که بستگان خود را با حضور امریکا در افغانستان از دست داد ه اند، جلب کند در غیراین صورت، افغان ها تا زمانی که انتقام نگیرند، آرام نخواهند گرفت. هنوز هم در مناطق کوهستانی آلبانیا همان سنت های هفتاد سال پیش جاری است، اما این کشور در آستانهٔ الحاق به اتحادیهٔ اروپا قرارگرفته است. ما باید در افغانستان یا دشمن را بکشیم و یا با آنها سازش کنیم. هیچ راه میانه یی در این میان وجود ندارد.

ناکامی‌های معلوماتی امریکا؛ عامل تضعیف آژانس‌های استخباراتی

گزارش - اشپیگل

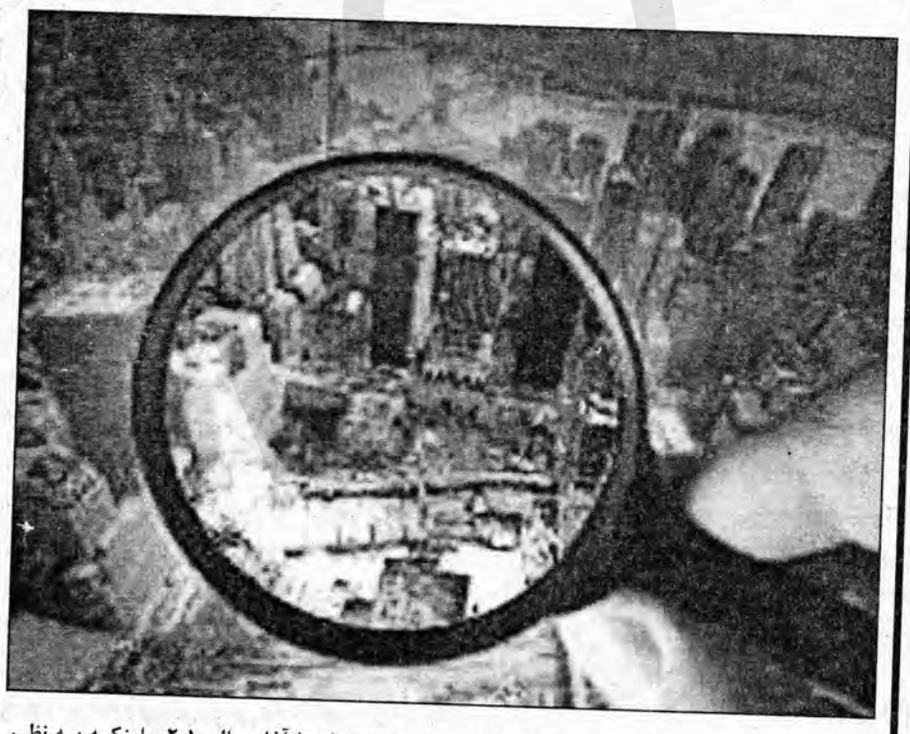

آژانس‌های استخباراتی داخلی و خارجی امریکا از ناکامی رایج در ارتباط و گردآوری معلوماتی که توانایی واشنگتن را در تعقیب اعضای القاعده و دیگر گروه‌های افراطی تضعیف می‌کند، رنج می‌برند.

نگرانی‌ها در مورد ضعف‌های استخباراتی امریکا از حوادث ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ آغاز شد و اخیرا نیز پس از تلاش یک عامل القاعده برای بم گذاری در خطوط هوایی امریکا، این نگرانی بار دیگر افزایش یافته است. هم‌زمان با آغاز سال ۲۰۱۰ و اینکه به نظر نمی‌رسد، "جنگ علیه تروریزم" به پیروزی نزدیک شده باشد، بارک اوباما رییس جمهور امریکا، با یک سری مشکلات قدیمی روبروست؛ مشکلاتی که حتا به پیش از دوران ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ باز می‌گردد.

اخیرا اوباما تلاش کرد، تا نگرانی‌های ایجاد شده به خاطر ضعف‌های امنیتی در امریکا را مرتفع سازد. اوباما به مردم امریکا تضمین داد که دولتش به سرعت اوضاع امنیتی را بهبود خواهد بخشید، تا نواقص و ناکامی‌های مربوط به نیروی انسانی در سیستم امنیتی امریکا از بین برود، اما به نظر می‌رسد که در پشت درهای بسته، رییس جمهور امریکا از لحن تندی در صحبت با مقامات ارشد امنیتی این کشور استفاده کرده و حادثهٔ اخیر در خطوط هوایی امریکا را یک ضعف فاجعه بار از سوی جامعه استخباراتی امریکا توصیف کرد.

* امور استخباراتی در مناطق پرتنش ناکام هستند:

ناتوانی در پیش‌بینی و توقف این نوع حملات و تهدیدها دو هفته پیش در یک پایگاه نظامی در ولایت خوست افغانستان چشمگیرتر شد. "همام خلیل بن ملال البلاوی" یک جاسوس اردنی که به آسانی توانسته بود، به این پایگاه نظامی راه پیدا کند، حتا با بازرسی‌های امنیتی جدی از سوی نیروهای امنینی روبرو نشد. بلاوی پس از نفوذ در این پایگاه، یک بم مخفی را در این پایگاه منفجر کرده و هفت تن را کشت. این حمله نه تنها نشان‌دهندهٔ فقدان امور حفاظتی مناسب در این پایگاه بود، بلکه بازتاب نقص جامعهٔ استخباراتی امریکا در درک اوضاع افغانستان و توانایی القاعده بوده است.

براساس معلومات اعلام شدهٔ اخیر از سوی امریکا، قدرت القاعده کاهش یافته است، اما حملهٔ اخیر القاعده در این پایگاه نظامی، نشان داد که القاعده به سطح جدیدی از آزموده گی و باتجربه گی رسیده است و آنقدرها هم که مقام های امریکایی معتقد اند، تضعیف نشده است.

* فقدان مسیر ارتباطی در تبادل معلومات:

این حملهٔ اخیر القاعده همچنین مشکلاتی را که تمامی عوامل استخباراتی - در داخل و خارج - با ص۳

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mujib Rahman Amiri
Designer: Nabi "Paiwarry"
Address: Behind Baree kout-cinema, first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیري
موبایل: ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
گزارشگر: امان الله "ایمان" ۰۷۷۸۸۷۷۷۳۵
دیزاین: نبي "پیاوړی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
erada.daily@yahoo.com
آدرس: دهمزنګ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.
ایمیل: erada.daily@yahoo.com

مرکز نشراتی افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول: خادم احمد
موبایل: ۰۷۰۰ ۵۹ ۶۲ ۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون: استاد مرتضی فرحتیار
موبایل: ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

حق الاشتراک:
قیمت یک شماره: (۵) فغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

اراده ورځپاڼه یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپاڼه یې مسولیت پر غاړه نه اخلي.